

[Fuglsang.]

netop bekræftet, at hvis man virkelig gennemfører det, man foreslår her, og som fremskridtspartiet vil, vil der ske en udvikling inden for landbruget, som hverken er til gavn for generationsskiftet eller for det arbejdende landbrug. Vi går altså imod, men i øvrigt vil vi vende tilbage til sagen på tirsdag.

Hans Chr. Jepsen (CD):

Vi er fra centrum-demokraterne positivt indstillet over for dette lovforslag, særlig fordi det er med til at lette og fremme generationsskiftet. Som vi har hørt fra skatteministeren, kommer der et sideløbende forslag fra regeringen, så vi ser nærmere på det i udvalget.

Ordføreren for forslagsstillerne (Aksel Pedersen) (V):

Når skatte- og afgiftsministeren nævner det forlig, som vi gik fra – man kan diskutere, hvem der sprængte det – vil jeg sige, at det er familiehandlerne, der bliver det pinlige. Var man kommet med et cirkulære, der havde levet op til det, vi havde ønsket om familiehandler, ville tingene jo nok være gået betydelig lettere, og så havde man haft et forlig, der havde stået endnu.

Jeg skal ikke gå stærkt ind på det, der er sagt, det har vi tærsket langhalm på, og det kan man jo læse i Folketingstidende.

En anden ting, jeg godt lige vil sige, er, at når man nævner, at der er kommet gang i handlerne, så var det også netop hensigten med det forlig, vi indgik dengang. Det var for så vidt slet ikke et dårligt udgangspunkt. Skaden skete, da cirkulæret af 25. december 1975 kom, og da tilbagekaldelsescirkulæret af 11. februar 1976 kom. Det er dér, hele forhindringen kommer for, at forliget kunne køre videre.

Og vi ved, at familiehandler er i meget store vanskeligheder. Det er rigtigt, at statistikken stadig viser en handel, men vi må jo også komme dertil, at folk dør engang, og så skal ejendommen under alle omstændigheder omsættes, men det var vel egentlig ikke helt det, nogen af os havde ment. Jeg tror for så vidt godt på regeringens reelle hensigter, men det har altså svigtet her, og I har ikke ønsket at rette ved det.

Jeg siger tak til hr. Karl Nielsen for tilsagnet om at ville se på familiehandler; det er i det mindste positivt.

Hr. Ove Jensen talte så pænt om, hvad frem-

skridtspartiet ville. Jeg vil blot henvise interesserede til at læse forhandlingerne om det af hr. Anders Andersen fremsatte forslag om 9 pct.s rentes rente og se hr. Glistrups bemærkninger til dette forslag. Så vil de få et andet indtryk end det, hr. Ove Jensen forsøgte at give her fra talerstolen.

Hr. Arne Bjerregaard kom ironisk ind på det forlig, der var indgået med socialdemokratiet. Men så synes jeg da, det er udmærket, at hr. Arne Bjerregaard nu skal til at lave et forlig med socialdemokratiet, så må han jo kunne gøre det betydelig bedre.

Alle i folketinget er tilsyneladende enige om, at man bør lette generationsskiftet i landbruget, så de unge og driftige kan komme til at gøre gavn for sig selv og for helheden, og at det vil give det størst mulige overskud for nationen som sådan.

Under behandlingen i går af forslaget om fjernelse af skat på produktionsjord blev der talt meget smukt fra mange partiers side om det nødvendige i at lette generationsskiftet. De partier, der talte så pænt om at lette generationsskiftet i går – og det var jo helt ude fra venstrefløjen og over til den modsatte side – vil med rimelighed kunne deltage i den lovgivning, der er tale om her. I mange familiehandler er det jo sådan, at der ofte handles, uden at der overhovedet kommer penge på bordet: der bliver udstedt et pantebrev fra søn til far eller fra datter til far, eller hvem det nu er, der køber, og ofte skal man alligevel ud med flere hundrede tusinde kroner i skat for at få lov til at foretage den operation blot at lade gården gå over i et andet navn. Det har gjort, at man skal ud på lånemarkedet til meget dyre penge, og de penge, som man kunne have lånt og brugt til at investere i produktionsapparatet, bliver nu brugt til indbetaling til staten.

Jeg hæfter mig ved, at man i augustforliget ønsker at få disse ting rettet, og jeg tror på, at der kommer en dialog i gang.

Teknikken i det forslag, vi har fremsat, er, at man giver et tillæg til gennemsnitsstigningen, der beregnes på basis af den prisudvikling på landbrugsejendomme, der finder sted i de enkelte vurderingskredse. Det er i det mindste en beregningsmåde, der ikke forældes, uanset hvad tid man går ind. Det retter også op på de skævheder, der er i de forskellige handelsområder. Vi ved, at man i Vest-, Nord- og Sønderjylland har haft særdeles lave udgangspunkter i 1965, og det bliver rettet, idet indeksen dér er